

^۱ او به‌ویژه بیان کرد که ابرمکان توابع n -مکانی که n یک عدد طبیعی ثابت است، خاصیتی شبیه به شرکت‌پذیری دارد که آن را ابرشرکت‌پذیری نامید. همان‌طور که بعداً ثابت شده‌است، به‌نظر می‌گلی است که در سال ۱۹۷۹ توسط بی. ام. شین و وی. اس. تروخیمنکو آماده شد.

پایان

$$x[a_1 \dots a_n] = b \quad , \quad a \circ [a_1 \dots a_{i-1} x_i a_{i+1} \dots a_n] = b$$

در فصل سه و در بخش اول آن نمایش‌هایی از مجموعه‌های توابع n -مکانی که تحت ابرمکان‌های مان^۲ بسته‌اند را توصیف می‌کنیم و در بخش دوم مجموعه‌های توابع چند مکانی که با توجه به مان و ابرمکان منگر بسته‌اند توصیف می‌شود.

$$\rho\langle a \rangle = \{b \mid (a, b) \in \rho\} \quad , \quad \rho(H) = \bigcup \{\rho\langle a \rangle \mid a \in H\}.$$

---

^۱ Karl Menger

^۲ Mann's superposition